

Av Lucy Stevenson Ewell
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Nicaragua.

Vanessa vinket farvel til Mami og gikk inn i kirkebygningen. Noen av vennene hennes var allerede der! Hun elsket Primær-aktiviteter.

Søster Fonseca satte opp et bord til håndverk. Der var det bånd, farget hyssing og klistremerker. Vanessa gledet seg til å finne ut hva de skulle lage!

10 Vennen

Etter bønnen ga søster Fonseca noen instruksjoner. "I dag skal vi lage gaveposer. Du kan gi dem til noen du er glad i." Hun ga hvert barn en brun papirpose.

Vanessa gledet seg til å begynne å pynte! Hun valgte et gult hjerteklistremerke og festet det på forsiden av posen.

Deretter brettet Vanessa et ark for å lage et kort. "Du er et Guds barn," skrev hun. Så tegnet hun mange stjerner og hjerter.

Søster Lopez delte ut noen småkaker og muffins som de kunne legge i posene sine. Vanessa la også kortet inni. Perfekt!

Snart kom Mami for å hente henne. "Se!" Vanessa holdt opp posen sin så mamma kunne se. "Den skal jeg gi til en spesiell person."

"Så fin!" sa Mami. "Hvem vil du gi den til?"

"Jeg vet ikke," sa Vanessa. "Jeg ønsker å gi den til noen som trenger kjærlighet." Så fikk Vanessa en idé. "Kan vi gå en tur for å finne noen vi kan gi den til?"

"Ja visst," sa Mami. "Kom, så går vi!"

Vanessa holdt Mamis hånd og bar kjærlighetsposen sin i den andre hånden. De gikk ned en stille gate. *Kanskje det er noen her som trenger kjærlighet*, tenkte Vanessa.

Men mens de gikk, rynket Vanessa pannen. Det var ingen ute på gaten!

"La oss prøve å gå denne veien." Mami ledet Vanessa nedover en annen vei. Men igjen var det ingen ute.

Vanessa sukket. "Hva skal vi gjøre?" spurte hun. "Kanskje du kan si en stille bønn inni deg?" sa Mami. "Be vår himmelske Fader om å veilede deg til noen du kan hjelpe."

De gikk ned enda en gate, og Vanessa sa en stille bønn. *"Himmelske Fader, hjelp meg å finne noen som trenger kjærlighet."*

Noen minutter senere så Vanessa en liten gutt gå på fortauet.

Vanessas ansikt lyste opp i et smil. "Hei," sa hun til ham. "Jeg ønsker å gi deg denne." Hun holdt frem posen.

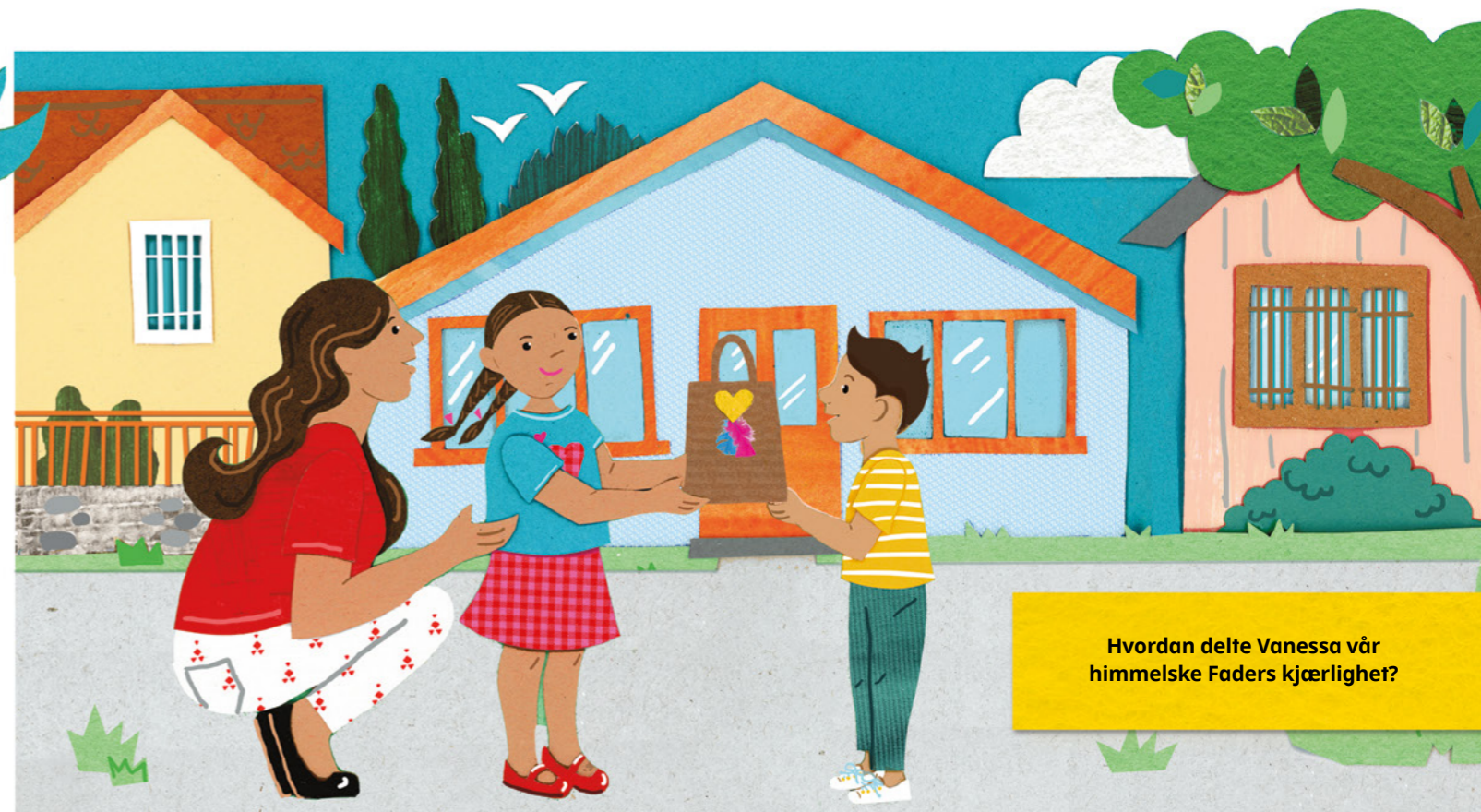
Til å begynne med så gutten forvirret ut.

"Det er greit. Du kan ta den," sa Mami forsiktig. Langsomt strakte gutten ut hånden og tok posen.

Et stort smil lyste opp ansiktet hans.

"Jeg laget den til deg med masse kjærlighet," sa Vanessa.

Vanessa ble glad da hun så gutten løpe hjem igjen. Hun visste at han var spesiell for vår himmelske Fader. ●

ILLUSTRASJON: VICKY SCOTT

Hvordan delte Vanessa vår himmelske Faders kjærlighet?